

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4064/2019
27.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужилаца: АА и ББ, оба из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Дмитровић, адвокат из ..., против туженог „Uniq“ неживотно осигурање, АДО Нови Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2477/16 од 17.01.2017. године, у седници одржаној 27.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2477/16 од 17.01.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2477/16 од 17.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П 2287/12 од 17.03.2016. године, ставом првим, другим, трећим и четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу АА накнади материјалну штету исплатом и то: на име изгубљене зараде 978.997,11 динара са законском каматом почев од 05.02.2015. године до исплате (став први изреке); на име ренте по 21.566,00 динара месечно сваког првог у месецу за текући месец, почев од 17.03.2016. године па убудуће док за то постоје законски услови, с тим да му доспеле а неисплаћене износе за период од 05.02.2015. до 17.03.2016. године, плати одједном (став други); да му на име плаћеног издатка за туђу негу и помоћ плати 357.445,00 динара са законском каматом почев од 05.02.2015. године до исплате (став трећи), а да му на име туђе неге и помоћи плаћа 7.200,00 динара месечно и то сваког првог у месецу за текући месец, почев од 17.03.2016. године па убудуће док за то постоје законски услови, с тим да му доспеле а неисплаћене износе за период од 05.02.2015. до 17.03.2016. године, плати одједном са законском каматом почев од 17.03.2016. године (став четврти изреке). Ставом петим изреке обавезан је тужени да тужиоцу ББ на име накнаде нематеријалне штете због нарочито тешког инвалидитета блиског лица плати 210.000,00 динара са законском каматом почев од 17.03.2016. године до исплате, док је ставом шестим изреке одбијен је његов тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа од 240.000,00 динара на име накнаде овог вида штете. Ставом седмим изреке обавезан је тужени да тужиоцима

накнади трошкове парничног поступка од 636.427,00 динара са законском каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2477/16 од 17.01.2017. године, жалба туженог је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, другом, трећем и четвртом изреке, а укинута у ставу петом и седмом изреке и предмет вараћена првостепеном суду на поновно одлучивање у том делу.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним делом правноснажне пресуде усвојен је тужбени захтев тужиоца Дејана Димитирјевића за накнаду материјалне штете коју трпи као последицу повреде задобијене у саобраћајном удесу, који је изазвао возач возила осигураног код туженог. Побијаном одлуком усвојен је тужбени захтев, након што су судови утврдили да постоји основ одговорности туженог и право овог тужиоца на накнаду тражене материјалне штете, уз примену материјалног права на којима се заснивају и одлуке Врховног суда Србије и Врховног касационог суда у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Имајући ово у виду, као и да се применом члана 404. став 1. ЗПП, правноснажна одлука не може оспоравати због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, али и да одлука са тужбеним захтевом као у овој правној ствари зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, што значи да евентуално другачија одлука о захтеву за накнаду штете из саобраћајног удеса не значи нужно и неуједначену судску праксу, то Врховни касациони суд налази да у конкретном случају није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, што значи да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 11.09.2012. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 3.062.402,11 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 116,3019 динара за 1 евро, представља динарске противвредности испод 26.331 49 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић